

Quaestiones argumenti obstetricii

<https://hdl.handle.net/1874/313782>

27.

QUAESTIONES
ARGUMENTI OBSTETRICII,

QUAS,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

HENRICI EGBERTI VINKE,
THEOL. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO,

PRO GRADU DOCTORATUS

SUMMISQUE IN

ARTE OBSTETRICIA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

DEFENDET

JOHANNES HUBERTUS VAN DER MEER MOHR,
MED. DOCT.

Goesanus.

A. D. XXIV m. Januarii a. MDCCCLV, Hora VI.

TRAJECTI AD RENUM,
J. DE KRUIJFF.
MDCCCLV.

TYPIS J. VAN BOEKHoven.

THESES.

I.

Secreta organorum generationi inservientium magis quam status eorum anatomicus discriminem sexuale sistunt.

II.

Conceptio, tempore inter duas menstruationes medium tenente, haberi potest.

III.

Obstetricatori non licet in eadem matre iterum foetum, dum adhuc vivit, perforare.

IV.

Quaque febris lactea protracta metum morbi puerperalis instantis obstetricatori medico imponere debet.

V.

In haemorrhagiis uteri post partum injectiones frigidae optimum remedium.

VI.

Boni ominis in diarrhoea neonatorum ophthalmia rediens.

1906017

4

VII.

Ubi de partii praematro excitando sermo est, accuratissima pelvis dimensionum cognitio non requiritur.

VIII.

In spasio uteri, phlogosi complicato, chlorido formyli praferenda est venaesectio.

IX.

Tococomia, quasi congregations magni numeri puerperarum, nociva.

X.

Tuberculosi laborantem matrem sese a lactatione abstinere necesse est.

XI.

Non dantur medicamenta, quae abortum certo producere valent.

XII.

In eclampsia parturientium in plurimis casibus nullum praeter partum remedium.

XIII.

Auscultatio ad situm foetus dignoscendum auxilium non praebet.

XIV.

In febre puerperali mutationibus anatomico-pathologicis praecoxistit morbus sanguinis.

XV.

Nexus inter eclampsiam et albuminuriam adhuc latet.

XVI.

Placenta prævia nunquam perforanda.
